

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

31 жовтня - День Реформації

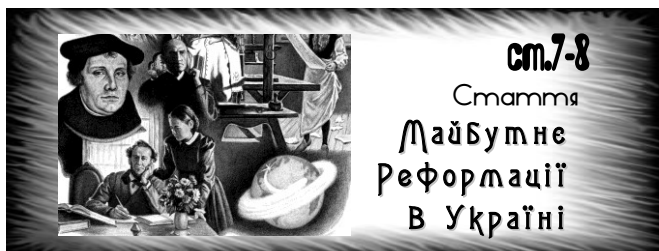
ст.1-2
Проповідь

ст.3-4
стаття
Єврона 490 років
після 31 жовтня 1517 року.

ст.5-6
10 Заповідей -
Чи знаємо і чи виконуємо?

ст.7-8
Стаття
Майбутнє
Реформації
В Україні

ст.9
ДІТЯЧА
СТОРІНКА

ст.10-12
Новини світу
Новини ЦЕРК
Порядок богослужіння

Святе Письмо, яке навчає нас.

*Усе Писання Богом надихнене і корисне
до навчання, до докору, до направи, до
виховання в праведності, щоб Божя
людина була досконала, до всякого
доброго діла готова.*

2 Тим. 3:16-17

Дорогі брати і сестри.

Це сталося в 1517 році, тодішній Папа римський Лев X повністю витратив церковну казну на різні гулянки, бенкети та ще багато чого непотрібного. Саме тоді з'явилася проблема нестачі грошей і навіть на ремонт церкви св.Петра взагалі їх не було. Для того, щоб назбирати гроші, папа видає указ про розпродаж індульгенцій. Що таке індульгенція? Це був особливий вид прощення гріхів, який дарувався Папою римським за особливі заслуги і діла, але в даному випадку за фінансові вклади у папську казну.

Ці індульгенції був уповноважений продавати один монах, якого звали Тетцель. Він їздив по всіх країнах із скринькою і прикладеними квитанціями. Коли він приходив у місто, починали дзвонити церковні дзвони, скликаючи народ. Збиралися люди, вуличні артисти починали веселити публіку, а Тетцель тим часом викрикував: «Ось паспорти, які приведуть ваші душі в рай. Як тільки монетка задзвенить у скриньці, душа, за яку було заплачено, відразу буде мати місце в раю». Зазвичай Тетцель перевиконував план продажу.

Саме такий стан справ тривожив не тільки Лютера, але й багатьох інших людей. Вони розуміли, що це є хороший бізнес, і дуже вдалий обман людей. Саме тому 31 жовтня 1517 року Мартин Лютер прибив на дверях церкви об'яву, де були 95 тез, і запросив всіх бажаючих взяти участь у обговоренні цього. Лютер бажав повернути церкву назад до Святого Письма. Саме з того часу з Німеччини розпочався рух, який називається «Реформація». І напевно, якби не було Лютера, був би хтось інший, оскільки за

цим стояв Господь, саме Бог хотів, щоб церква повернулася назад до Святого Письма, шукала дорогу до спасіння саме в Біблії, а не в продажному документі.

Одна з чисельних таблиць на колонах Римського Колізею, яка «дарує» індульгенцію. Напис свідчить: цілувати святий хрест, ви отримаєте один рік та 11 днів індульгенції.

З того часу почалася духовна війна, яка мала намір повернути людей до Слова Божого, а не до людських вигадок. Реформовані люди - члени реформованої церкви, почали більше вивчати Слово Боже і звіряти своє життя з написаним. Вони зрозуміли, що саме Біблія дана Богом, і що саме вона веде людину до виховання в праведності, до навчання, і врешті-решт, до спасіння. І якщо людина буде приймати це Слово Боже, то вона буде жити для Бога, якщо ж ні - вона помре духовно.

Текст, який ми прочитали, є дуже важливим. Важливий в тому, що він правдивий. Лютер та інші реформатори розуміли, що якщо людина читає Біблію, яка є дійсно Божою книгою, натхненою самим Всевишнім, то така людина дійсно виховується в праведності, багато навчиться від Господа, буде досконалою та до доброго діла готовою. А ті, які не відкривають Слова Божого, не читають його, або ж і слухати не хочуть, вони так і залишаться темними, ненавченими, невихованими, і не здатними на добрі справи. Саме тому перше, що зробив Лютер, це переклав Біблію з мертвої латинської мови, яку ніхто не розумів, на німецьку, всім доступну і зрозумілу.

Чому Святе Письмо є настільки важливим для нас? Чому інші книги, навіть християнські, які також учать хорошему, чому вони не є такими, як Біблія? В наш час є багато і таких християн, які залюбки читають різні християнські книги, і вони їм подобаються, але Біблію чомусь вагаються взяти в руки, бояться. В чому ж Біблія така могутня книга?

Павло каже, що «Усе Писання богом натхненне». Що це означає? Важливим тут є те, що хоч писали Біблію люди, проте це є Божі слова, саме тому вони настільки сильні, саме тому так діють на людину. Це не просто людина звертається до людини, це Бог говорить до нас. Тому ця книга є корисною для навчання, для виховання в праведності, щоб Божою людиною була досконалою, до всякого доброго діла готова.

Це не означає, що Бог використовував людей, як друкарську машинку для написання Біблії. Ні. Бог використовував таланти людей, їх можливості для формування книги. Скажімо, автори Нового Заповіту навіть мали проводити дослідження. Євангеліст Лука, який не був очевидцем подій про Ісуса, ходив по околицях Юдеї, розпитував людей, співставляв факти. Він не просто сидів і чекав, поки Бог почне до нього говорити. Ні, він мусив учитися, читати, думати, співставляти. Тому, коли ми зрозуміємо, що Слово Боже є натхненне самим Богом, коли ми зрозуміємо, що воно є досконале, тоді ми зможемо зрозуміти і Лютера та багатьох інших християн, які поставили собі за мету не використовувати нічого іншого, ніяких передань, традицій і таке інше, а тільки Біблію.

Біблія – повна і довершена інструкція для тих, хто шукає спасіння. Ціль Біблії не розповідати якісь гарні історії, наукові факти, чи щось таке. Слово Боже з перших і до останніх сторінок розкриває людям Божий план спасіння. Людина була створена по образу Божому, але не послуховавши Господа, згрішила. За цей вчинок людині було винесено вирок, але не дивлячись на

небажання наступних поколінь жити в єдності з Господом, Він продовжує любити Своїх дітей. Одвічний Божий план спасіння – завіт про благодать з вибраними людьми. Кульмінацією цього плану був прихід Спасителя, який взяв на себе гріхи людей, воскрес з мертвих і цим самим придбав для нас звільнення від вічної смерті. Біблія – це книга про спасіння, яке є лише в Ісусі. Старий Заповіт у різний спосіб передрікає прихід Месії, Євангелії розповідають

про життя, смерть та воскресіння Ісуса, а всі інші книги Нового Заповіту розповідають про поширення Доброї Новини про спасіння від Єрусалиму, аж до краю землі.

Ми читаємо про те, що Святе Письмо є корисне. Павло не боявся говорити про користь Біблії, про користь стосовно 4 речей: користь у навчанні, докору, направи, до вихованні в праведності.

Дійсно, коли людина вивчає Біблію, вона багато чому вчиться, вчиться про Бога, про гріх, про спасіння в Ісусі, про подяку Господу за спасіння. Ви самі у своєму житті можете бачити, як змінила ваше життя Біблія, наскільки ви пізнали Бога, скільком багатьом речам ви навчилися. Недарма кажуть, коли людина не вивчає Біблію, вона є духовно темною. Коли люди за часів Лютера не розуміли Святого Писання, яке їм читали на латині, то для них не було проблем з індугенціями, вони і так не розуміли, що то повністю суперечить Біблії. Для них було важливе не те, що Біблія каже, а те, що сказав священик.

Саме тому Реформація принесла Біблію для людей. Саме тому сьогодні майже кожен має Біблію, щоб люди могли перевірити, чи правду говорить пастор. Саме тому через реформацію люди стали навченими, мудрими, які знають шлях до спасіння.

Святе Письмо корисне також для докору. Коли дитина робить щось невірне, батьки докоряють дитині за це. Певною мірою цей докір для нас зі сторони Господа допомагає нам виправитися, зійти з того шляху, який веде до гріха. Це саме можна сказати, коли Біблія направляє нас на ту вузьку стежину, по якій ми можемо йти до Господа.

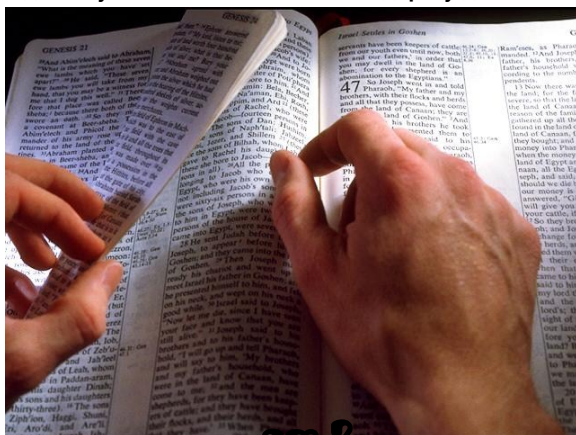
Святе Письмо корисне для виховання в праведності. Коли людина читає Слово Боже, сам Бог ніби говорить до неї, виховує, робить її праведною.

Слово Боже робить людину досконалою і до доброго діла готовою. Напевно, всі ми хотіли б бути досконалими, можливо, навіть безгрішними. Апостол Павло говорить, що коли людина читає і вивчає Писання, вона прямує до святості, досконалості. Звичайно, ніхто у цьому житті не буде досконалим, проте Божою людиною іде до цієї досконалості, живе так, щоб в її житті не було гріха.

Всі ви розумієте це, розумієте важливість Біблії. Багато хто з вас, сподіваюсь, використовує її в практичному житті, і це добре. Але, що можна сказати про інших, чи турбуються інші про своє духовне здоров'я? Чи використовують натхненне Слово Боже для навчання, докору, виховання в праведності? Чи допомагає Слово Боже іншим досягнути досконалості та знайти правдивий шлях до спасіння через Ісуса Христа?

Отже, тримайтеся Слова Божого, яке повернене людям в часи Реформації. Не відходьте від нього. Хваліть Бога за те, що кожен у наш час може мати Біблію, і за неї не потрібно платити великих грошей. Кожен може читати її на рідній мові. Кожен може вчитися, приймати докори Духа Святого, виховуватися в праведності, бути людиною досконалою, знайти дорогу до спасіння в Ісусі. У наш час це може кожен.

Перед Господом ми вже не зможемо сказати, що не маємо змоги читати чи слухати. Навпаки. Бог зробив все необхідне для нашого спасіння, а також показав шлях до цього спасіння в Біблії, яку кожен має змогу читати та вивчати. Це є Слова Самого Бога для мене і для Вас особисто. Ця Книга стримає вас від гріха, або гріх стримає вас від цієї Книги.

Мурза В.В. пастор УСРЦ
м. Свляява

Європа 490 років після 31 жовтня 1517 року.

Редакція газети попросила мене написати статтю до дня Реформації. Було запропоновано два запитання: перше – про стан в Європі. Лютер стикнувся з великою духовною проблемою в Європі та Німеччині. Але які ж духовні проблеми є в Європі (Німеччині, Голландії) сьогодні? Друге, Лютер написав свої 95 тез. Але, які тези можуть бути додані відносно сучасної Європи в 2007 році? В кінці цієї статті я хочу спонукати вас, як читачів цього видання, проаналізувати Реформацію в Україні.

1. Духовні проблеми в Європі в 2007 році.

Якщо ми хочемо знайти відповіді на ці запитання, нам потрібно звернутися до папи Бенедикта XVI. Він часто аналізує ситуацію в Європі і в церкві Риму. Як одну з головних проблем, він бачить диктаторство релятивізму (відносності).

Цей релятивізм (відносність) означає, що всі цінності, мораль та релігійні переконання є рівними і немає єдиної Правди. Різниця є нібито лише історична, і має лише культурну основу. «Дедалі більше і більше цього релятивізму бачиться, як найкращий шлях... відношення, яке має співпадати з демократичною політикою. Ніби знання єдиної Правди і шлях до цієї єдиної Правди має забути у демократичному суспільстві» (2004). Ви можете лише вдома сказати: «Мухаммед є фальшивим пророком», але будьте дуже обережні, говорячи такі слова публічно.

Ця відносність має диктаторську силу, і хто не слідує за цим «диктатором», того вважають демократичним дискримінатором. (Прочитай Об'явл.13:16-17).

Проти цієї культури разом з Папою Римським виступають і інші християни, які відстоюють унікальну і абсолютну позицію нашого Спасителя Ісуса Христа. Ми маємо проголошувати Правду Євангелії, яка є понад всі філософії та релігійні рухи. Звичайно, все це необхідно робити в атмосфері любові.

Цього року Папа також сказав такі слова: «Це відмовлення від єдиної Правди, на мою думку, є серцевиною всієї кризи на Заході. Якщо люди не мають єдиної Правди, тоді вони не будуть спроможні відрізнити добро від зла»¹.

В цій нещодавній публікації про 10 Заповідей Папа дуже ясно і зрозуміло говорить про аборт, евтаназію, завдання відвідувати щонедільні церковні богослужіння. Він заперечує «шлюб» гомосексуалістів, навіть якщо вони називають себе християнами і їхні відносини є «моногамні». Один з єпископів Німеччини цього року мав мужність виступити проти певного виду сучасного мистецтва. Увесь такий хід речей дуже впливає на «демократичну» політику держав: для кожного однакові права та можливість поширювати свої погляди. Таке «демократичне» мислення вторгається і в Церкву та життя християн.

Це не означає, що ми, як члени реформованої церкви, більше не будемо мати теологічних розбіжностей з церквою Риму, але тим не менше,

остання книга Папи про Ісуса є настільки переконливою, що Лютер «перевернувся б у гробу».

Сучасна римо-католицька церква в Німеччині має інші проблеми, ніж ті, які були за часів Лютера, якого виключили з церкви (15 червня 1520), і між іншим, який ніколи так і не був поновлений. Ця церква має спільне з протестантськими церквами та рухами, глибоке переконання про секуляризацію² (шлюб та інтимні відносини; самотність старших людей; менше уваги для проповіді; відмежування консерваторів та радикалів). Дехто скаржиться на відновлення клерикалізму, де прості миряни втрачають вплив у церкві. Відчувається нестача священників, яку намагаються залагодити через роботу в Польщі. Проповіді також часто сприймаються важко. Частими є проповіді про небеса та пекло, і в загальному католики в Німеччині дістають невелику втіху від таких проповідей.

Звичайно, я не спроможний дати правдиву оцінку ситуації, яка склалася сьогодні в церквах Німеччини. Але кожного разу, коли в німецькій пресі пишуть про зловживання священників з дітьми, нанівець зводиться важка духовна робота багатьох людей, які так важко працюють для цього.

В римо-католицькій церкві більш зрозумілим стає ставлення до Ісламу. Скажімо, в Німеччині живе понад 3 мільйони мусульман³. Я читав про одного сміливого священника, який працював у одному проблемному, бідному районі Кельна, де 30 відсотків жителів були безробітні. В цьому районі часто виникали конфлікти між турками та місцевими молодими людьми, які нерідко закінчувалися кровопролиттям. Зі своєю командою цей священник намагався боротися проти бідності, насилля, недбалості, наркотиків та алкоголізму. «Кожен третій місцевий житель Ховіленду є мусульманин. В центральну церкву Св.Теодора приходять дедалі більше і більше жінок з чоловіками-мусульманами, коли святкують якесь міжрелігійне свято. Це є католицька громада, яка намагається показати вихід з насилля та кровопролиття. Коли пастор Меурер мав намір віддати всі кошти, зібрані під час богослужіння на побудову мечеті в одній з частин Кельну, вся світова преса була прикута до цієї події. Але місцеві люди зрозуміли такий вчинок. Ця дискусія про (небезпеку) ісламу буде тривати ще довго.

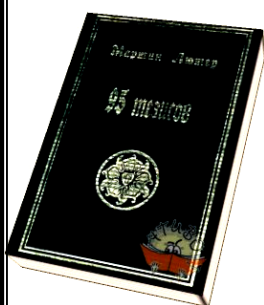
¹ Die Zeit. №40; 27 Вересня 2007, сторінка 12.

² 10 вересня цього року голландський єпископ говорив про велику духовну темряву на Заході (відносно задоволення від життя, дешевих розваг і тому подібне, що відводить від людей світло Боже)

³ Мусульманське населення в Європі сьогодні є результатом міграції і налічує 8-9,6 % всього населення Франції; 5,8% в Голландії, 5% в Данії, лише 4 % в Швейцарії та Австрії, і майже 3% у Великобританії. На Балканах мусульманське населення нараховується 70% в Албанії, 40 % в Боснії та Герцеговині та 30% в Македонії. (Вікіпедія)

Ми маємо залишити ці тези - цей дуже важливий історичний документ в часи

Реформації, в такому стані, в якому вони були написані. Не потрібно щось забирати звідти, або щось додавати. Але ми повинні задатися питанням, що це означає для нас сьогодні, в наші дні? Лютер прагнув почати духовну дискусію, щоб перевірити правильність тогочасних релігійних та церковних форм, традицій та звичок. Особливо це стосувалося індульгенцій. Перший урок з тих тез для нас: коли ми маємо якісь проблеми, потрібно в мирі та спокої обговорити їх разом, особливо в церкві, яка є «Єрусалимом – містом миру».

Другий урок для нас: головною думкою тих 95 тез є величність Божого об'явлення в Слові Божому – Господь є в центрі Його слави, з Його заповідями, милістю та живим Словом. Не людина є в центрі, не християнин, звідки б він не був - Німеччини, України чи Голландії. Не традиція є центром, якою б важливою вона не була, не якісь особисті релігійні почуття, не мій (важливий) досвід є компасом. Реформація саме і виступала проти гуманізму (де людина є центром), а також анабаптизму (де християнин є ніби головним). Не традиція та влада церкви є важливими - sola scriptura (тільки Біблія). Не можуть мої добрі справи щось додати мені до спасіння, лише через 100% милість Божу ми можемо отримати спасіння - sola gratia (тільки через милість). Наше спасіння залежить не від належності до будь-якої церкви, чи від хрещення, лише через віру кожен може отримати милість Господню, прощення гріхів: sola fide (тільки через віру). Ставлення до Марії в католицькій чи православній церквах також суперечить ідеям Реформації.

Перш за все, коли ми зрозуміємо ці найголовніші тези Реформації, лише тоді до тих 95-ти можна додавати ще й інші. Дорогі читачі, ми, як реформовані люди, повинні також боротися проти диктатури. В сучасній культурі сам віруючий певним чином стає центром уваги: індивідуалізм та суб'єктивізм. Борючись проти диктаторства, ми повинні почати обговорення «модерного проповідання», де проповідник говорить людям свої власні думки відносно теології. Проте перш за все він повинен розповідати, що Господь вчить нас у Біблії, а не те, що він сам думає. Лише тоді ми можемо це приймати, а також звіряти його слова. (Дії 17:11).

Ще ми можемо розпочати дискусію про «науку в церкві». Ми маємо довіряти Слову Божому відносно буття цього світу (Буття 1-3) і коритися в першу чергу Слову Божому та досліджувати Його звістку в цих розділах.

Також ми можемо обговорювати слабкості «методизму»; чимало людей покладають надії на «методи», з якими вони проводять місії та євангелізації. Проте ми не можемо відкрити серця людей, як би

ми не намагалися. Двері до людських сердець є замкнені і ключ є всередині. Лише Господь своєю всемогутньою милістю, інколи через (нашу) покірну роботу, може відкривати серця людей.

Крім іншого важливо також дискутувати про консерватизм. Чимало (старших) людей через особисті інтереси не хочуть приймати зміни в церкві, які інколи є вкрай необхідні, щоб мати контакт також з молодими людьми.

3. Спонування

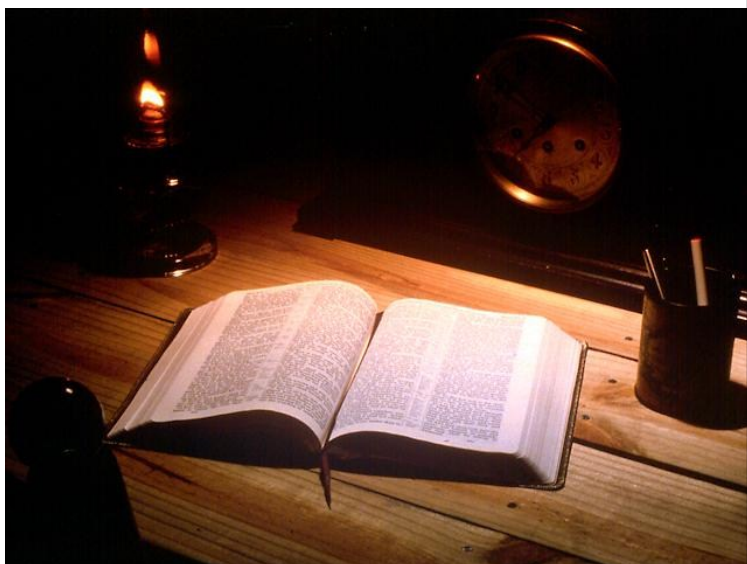
Від Реформації ми навчитися зосереджувати свою увагу лише на Слові Божому. Я знаю, що пастори в УЄРЦ також прагнуть слухати Господа та розуміти Його звістку. Для цього братам потрібен певний час, щоб підготувати проповіді або лекції. Таким чином вони можуть розповідати нові та старі речі. Завжди потрібен час, книги та зосередженість. Одного разу моя дружина запитала нашого сина, коли той ще був дитиною, чи знає він де є я, та що роблю. На що наш син відповів: «Він нічого не робить, просто сидить у кабінеті і щось читає...» Таким чином потрібно, щоб брати і сестри, які мають певний дар, допомагали пастору, щоб він міг приділити більше уваги приготуванню до проповіді та уроків.

Я знаю, що громади УЄРЦ також намагаються мати єдність одна з одною. Ми, як братські церкви, інколи стикаємось з таким явищем, як індивідуалізм. Натомість маємо розуміти та любити одне одного. Якщо є якась домовленість – потрібно виконувати її. Необхідно зосередити увагу на віросповіданні Реформованої церкви, таких як Гейдельберзький катехізис та Вестмінстерське віровизнання.

Нехай Господь допоможе вам у вашій багатообіцяючій Україні відкрито проповідувати Слово Боже та жертвувати собою в слідуванні за Господом Ісусом Христом, який є єдиний Єпископ Церкви.

В Голландії ми молимося за вас та ваше служіння Господу.

Яннеке та Мартин Чап
Жовтень 2007, Голландія

Шановні читачі, ми переходимо з вами до вивчення сьомої заповіді. У Гейдельберзькому Катехізисі є таке пояснення: «Бог засуджує всіляку розпусту (3 Мт. 18:30, Еф. 5:3-5), тому нам слід відчувати глибоку відразу до неї (Юд. 22-23), і чи в шлюбі ми, чи неодружені, вести чесне і невинне життя (1 Кор. 7:1-9, 1 Сол. 4:3-8, Евр. 13:4). Ми - храми Святого Духа і душою, і тілом, і Бог бажає, щоб ми зберігали їх в чистоті та святості. Ось чому Він забороняє все те, що викликає похить та розпусту (1 Кор. 15:33, Еф. 5:18), чи то дії, зовнішність, слова, думки чи бажання (Матв. 5:27-29, 1 Кор. 6:18-20, Еф. 5:3-4).»

В Бут.2 ми дізнаємось про походження шлюбу. Там говориться, що Бог створив Адама по Своему образу і поставив перед ним велике завдання, проте Адам не визнавав це творіння завершеним і цілісним. У нього не було помічника і хоч його оточували різні тварини, він не відчував завершеності, в нього не було того, хто б допомагав йому так, як треба. В результаті Господь Бог вирішив створити йому "поміч, подібну до нього" - помічника на замовлення. Зробив Він це, взявши чоловіче ребро, і використав його для створення жінки. Коли Адам побачив її, то не міг нарадуватись такій чудовій роботі Бога.

Проте, це не кінець цієї історії, бо в Писанні говориться, що Бог привів її до чоловіка. Він закликав їх бути одним тілом, живою єдністю, справжніми помічниками одне одному. Але найвищим проявом цієї єдності є сфера їх сексуальності. Секс не є людським винаходом. Ні, Бог винайшов його, благословив його і до сьогоднішнього дня використовує його для підтримання інтимних фізичних стосунків між чоловіком і жінкою. Статеве життя людини не є причиною для труднощів, а для справжньої віти. Саме так Бог заповнює порожнечу і недозавершеність в Адамовому житті.

В свою чергу це підводить нас до нашої теми, а саме, до мети одруження (шлюбу). Дехто говорить, що найпершою метою шлюбу є розмноження. Є навіть такі, які стверджують, що шлюб, не благословенний дітьми, не є справжнім шлюбом. В Писанні це так не йдеться. Там наголошується, що цілком одруження є спілкування, товариські стосунки. Існує так званий «принцип покидання вірності і з'єднання», який означає, що чоловік покидає батьківський дім, стає вірним своїй дружині і вони з'єднуються в одне тіло. Другою метою шлюбу є розмноження. (Бут.1:28). Дві окремі людини об'єднуються в шлюб і стають одним цілим, внаслідок цього з'являється третя особа. Діти є природним вираженням цієї єдності.

Той факт, що Бог є Творцем чоловічого і те, що Він звів їх разом, показує, що Він має якийсь спеціальний інтерес у цьому. Шлюб не є людським винаходом, чи інновацією, він є священним. Тому його потрібно цінувати і поважати. Шлюб є однією з основ суспільства і формує базис сімейного життя. Писання вчить, що шлюб є заповітом або угодою між двома людьми і він повинен відображати ті ж якості, які Бог відображає в Своему Заповіті з Своім народом (Мал.2:14). Там підкреслюється, що стосунки між чоловіком і дружиною повинні бути схожі до стосунків між Христом і Його церквою (Еф.5:21-33). Шлюб повинен бути «тільки в Господі» (1Кор.7:39). І, нарешті, особливість шлюбу полягає в тому, що це є стосунки на все життя, які можуть закінчитися тільки через смерть, перелюб або розлучення (Мт. 5:32; 19:8; 1Кор.7:15). В цілому, шлюб є святым інститутом.

Сумною дійсністю цього грішного світу є те, що дуже часто на це не звертають уваги. Зазвичай чоловіки і жінки дивляться на шлюб з точки зору вигоди, або як на договір. Вони здебільшого вступають до шлюбу без підготовки і без усвідомлення його важливості. Невже Писання прощає це? Ні. Воно хоче, щоб шлюб був довічним зобов'язанням любові, віри і

поваги. Воно закликає людей долати всі труднощі, а з боку Бога основним принципом є те, що Він ненавидить розлучення (Марк.2:16). Крім того, Він ненавидить і основну причину розлучень – перелюб. Що таке перелюб? Це - невірність шлюбного партнера. З чого ж складається ця невірність? Зазвичай, це статеві стосунки чоловіка з жінкою, яка не є його дружиною, або коли дружина має стосунки з чоловіком, який не є її чоловіком. Проте, це ще не все, тому що це стосується того факту, коли чоловік чи жінка мають гомосексуальні стосунки, або ще гірше, коли вони займаються розпустою. Всі ці гріхи утворюють «провину розпусти», а як наслідок – перелюб (Мт.5:31,32; 19:3-9 Мк.10:1-12).

[В Писанні для слова «блуд» використовується слово «porneia» і стосується статевих гріхів в будь-якому вигляді. А в значенні «перелюб» використовується слово «moichao» і стосується невірності до партнера в шлюбі. Важливим є і те, що Господь Ісус не каже «крім провини перелюбу», а «крім провини розпусти» (Мт.52:32). Це означає, що Його дозвіл на розлучення ґрунтується на поступку статевих гріхів (porneia), а не на результаті, яким і є перелюб. Отже, статевий гріх приводить до перелюбу, а перелюб є основою для розлучення.]

Але в той час, коли в цій Заповіді Бог засуджує перелюб, Він також засуджує і всі гріхи, які призводять до нього і є базою для перелюбу, або мають вплив на нього. Це означає, що ця частина Божого Закону говорить більше, ніж про інститут шлюбу і тих, хто є в ньому. Це говориться для всіх людей. Він переконує нас "чи в шлюбі, чи неодружені, вести чесне і невинне життя". Що означає "чесне і невинне життя"? Це означає, що як віруючі, ми повинні уникати непристойних думок, поглядів, прагнень і слів (Мт.5:27,28). Такі речі часто приводять до гріховної статевої поведінки. Це також означає, що ми повинні уникати непристойних книжок, порнографічних журналів, музики, сексуально спрямованих мультфільмів та телепрограм. Сьогодні наше суспільство охоплене розпустою. Все це є складовими частинами того клімату, в якому людське статеве життя стає спотвореним, а справжній підвалини шлюбного життя втрачаються. У зв'язку з цим і виникає тема дошлюбного статевих життя (Повт.22:28,29; 1Кор.8:9).

Юнак зустрічає дівчину, закохується. Кохання стає дедалі більшим, але разом з ним повинна рости і самодисципліна. Дуже часто за невинними ласками трапляються більш серйозні речі, а вони спонукають до статевих стосунків. Це може привести до вагітності і поспішного шлюбу. Скільки суму несе за собою така вагітність як для молодого подружжя, так і для їх дитини, яка пізніше дізнається, що саме вона була причиною шлюбу її (його) батьків.

Сьогодні, цілком природно, можна почути "всі це роблять", або "потрібно дізнатись, чи підходиш ти йому (їй) у статевому плані", або "ми дійсно любимо одне одного, а тому секс – це нормально". Проте, Біблія стверджує протилежне, себто, що це не є нормально. Це не правильно вести активне статеве життя за рамками шлюбу. Чому? Воно підриває майбутній шлюб, позбавляє його чарівності і святості. І може привести, як ми вже говорили, до небажаної вагітності. Все це може вплинути на подальший стиль життя. Це може привести до почуття глибокої провини, особливо в подальшому житті.

Писання засуджує статеву аморальність, але вона включає в себе також так звану "ненормальну статеву діяльність". Що тут мається на увазі? Передусім така діяльність, як проституція. В книзі Приповісток даються застереження стосовно такої поведінки (Прип.5:1-8). Під цю категорію підпадає і гомосексуалізм. Сьогодні його називають "нетрадиційною орієнтацією", але Писання називає це гріхом і засуджує його (Лев.18:22; Рим.1:27). А тому не дивно, що така хвороба, як СНІД, поширена саме серед такої категорії людей. Це є проявом Божого суду, закликом повернутись до біблійних норм статевих життя.

Бог дав чоловікові жінку. Він не дав чоловіка чоловікові,

або жінці жінку. Ми повинні поважати сам порядок творіння. Гомосексуалізм веде до втрати нації та осуду.

Потрібно також згадати й такі гріхи, як кровозмішення та мастурбація; проте, очевидним є те, що наша статевая поведінка повинна керуватись не людськими стандартами або їх відсутністю, а живим законом живого Бога. Він закликає нас визнати, що статева життя є чудовим даром від Нього, який потрібно цінувати і захищати. Статева життя розквітає тільки в істинно християнському шлюбі. Поза ним воно стає образливим. Це потрібно розуміти, тож присвятімо себе святості і чистоті, благодійним розмовам, здоровим думкам, шлюбній вірності. Писання нагадує нам, що наші тіла стали Храмами Святого Духа (1 Кор.6:19). Ми повинні бути святими (1Пет.1:16). Такою є дорога до життя і до Божого благословення.

Запитання

1. Коли Бог встановив шлюб? (Буття2) Як Він це зробив? Чому Він це зробив? (Буття1:28;2:18)
2. Що визначає високу цінність, яку Бог дав для шлюбу?(Ефес.5:21-33)
3. Назвіть "добрі" шлюби в Біблії? Назвіть, хто був нечесний у шлюбі?
4. Чи шлюб для всіх? Назвіть людей в Біблії, хто не був одружений?
5. Ап.Павло називає наші тіла "храм Духа Святого". Де в Біблії про це говориться? Що це означає? Як це має впливати на наші думки, слова і діла?
6. Які якості майбутнього життєвого партнера тобі важливі? Пронумеруйте за важливістю: краса, приємність, вміння одягатися, слідування за Христом, однакові інтереси, незвичайний магнетизм.
7. Які наслідки нецнотливості? (Притч.2:16-19; 6:24 і далі)
8. Що мав на увазі Ісус в Матвія 5:28?
9. "Ми заручені, то чому б нам не перевірити, чи підходимо одне одному в сексі".
10. Про що говорить в Притч. 7 ? (Вірші 5,10) Як вона спокушає? (в. 5,10,13,21) Що станеться з тими, які потраплять до неї? (в.26,67)
11. "Я можу робити зі своїм тілом все, що захочу." Чи може так говорити християнин? (1Кор.6:19,20)
12. Що більшість програм телебачення пропagaють: незайманість, чи вседозволеність? Як це впливає на молодь?
13. Яким був гріх царя Ахава у його змішаному шлюбі? (1Цар.16:29-33)
14. Якими були наслідки для Соломона в тому, що він мав багато змішаних шлюбів? (1Цар.11:4) Які наслідки були для царства? (в.11) Які наслідки були для його сина? (в.13)
15. "Ми любимо одне одного і після нашого шлюбу колись він стане віруючим". Порівняйте це відносно - 2Кор.6:14-18
16. Давид згрішив відносно 7 Заповіді. (2Сам.11:1 - 12:33) З ким? (11:3,4) Що сталося? (11:5) До якого іншого гріха це привело? (11:15) Які були наслідки цього? (12:10,14) Який Псалом про це говорить?
17. Матв.19:1-12. Що запитав фарисей? (в.3) Що на це відповів Христос? (в.4-6) Чому Мойсей дозволив давати розвідного листа? (8) Стосовно слів Господа, що є підставою для розводу? (в.9)
18. 1 Кор.7. Яку пораду апостол Павло дає для брата чи сестри, які мають невіруючі пари? (в.12,13) Чому? (в.14) Що це означає? Яку пораду він дає, коли невіруючий(ча) хоче розлучитися з віруючою(чим)? (в.15) Якими є наслідки цього для віруючого? (в.15б)
19. Коли член церкви бажає одружитися, то бажано, щоб обоє вони були живими членами Церкви. Чому?
20. Чи може пастор вінчати всіх, хто про це просить?
21. Багато людей сьогодні намагаються поєднати християнство і гомосексуалізм. Що про це говорить Павло? (Рим.1:26,27)

На основі книги James Visscher «I BELONG»

Живе Слово

Пилипенко В.В.

зділ ві зн ки букви п в ч ння п від ння тв и
м ни п ві ті У ім цим п д єть я п в н інф м ція Ц в п
життя люд й т н пиш к ш чию книгу буд к ш
п д т вл н чим ч ві б у к г н йк ш бкл динк ниги
вз г пі дуж ізіні т к д в н б чив як люди з ізіні кут чків
віту п ні пи ш б з йняти ч гу б н дійш в у п д ж т ний
м н п п чик ч івник і і цік вип чим в з кінчить я
п ш буд ч з ік чи дв з цим м н м У і й г з будуць
дж з'являть я інші Ш дн книг н ція дн б ун п
п вний к д яким ніби П н д д інчі тів п д ти п вну
інф м цію для н Цю книгу вж м йж з були як ь м н
з пим пи „и чит в П п у льй Ц дуж цік в “ Я н т й ч ії
н чит в к пи зн й мив я дій н бул н п г н ю п н шї
н ві б т п и н ві м ни т п ві ті ч му в ни м жуть
н вчити н дні книги вч ть н п и т мі інші д б у ш
інші змушують м вими й зні з пим ння дн к у і в ни

зділ ві зн ки букви т ч ння є книги які ч ш п чит ти ш
з є книги які зумієш п ізн му в ізіні ки чит ння є книги
які п к м надуєш іншим п ц тільки п від ння тв и м ни
т п ві ті ни м жуть п к з ти ч тинку життя н вчити
п в н і і тини з в ти в гл у ий кут чи д ти більш зн нь Ці книги
п життя люд й п ц пиш тік к м м г вт

п є біблія Я н пи тиму ш біблія і звич йн книг ц
як н б і з тп я Для к г ь к ш з тп я ніж н б Я н
зп від тиму п п в ги біблії і б г т Я п шу дн г
візьміть біблію М ж т П шу П в н в н ч н г к ль у
Зд єть я д нть г у б м йж д т ін к М жив ви
п чит пи ії вж дин б кіпкк зів М жив ви п т м єт
ії п ц н зділ ві зн ки букви п в т ч ння Ц книг
життя дин від тий пи ьм ник к з в „є пиш дн книг як
д т йн т к н зив ти я – ц біблія “ Ч му Ш ж т м цінн г
Які п иг ди Які н шї Ч му к жуть ш в н в жив як
чит єш т ді н з в ім цік в Ц книг п життя ізіні люд й
біблія ц н ш життя зб ку з у ім й г в д ти т н п лу м
М жив ти чит єт п інши п інк пи м ж м б чити б
М ж м б чим б в бм ні м люб тві н п лу ві т г і у
Дивити я н б зб ку блив н вй г і ц н пиєтн п
біблія н пи н ш п г ь ін м ії вт т г п вний Г й
ін бить ії жив ю ін ч з н і відк ив є зум т п п нить

ця б г д в н м шю нигу ниг б г в ій відк ив єть я н м ін
влизький ін к єт мипує ін н т кий як люди й г вчинки н
з вжди з зуміні н м п в ни м жн б чити й г люб в П в ю
мі ю біблія ц книг вик н ння з п віту б г з пюдин ю п
пюдин тільки п т іг є з у ім і пиш м ж в з в ті
п м вими „піпуча нн “ б ч з у ю біблію ти б чим
н п я м к д п ит п я У шь му біблія жив н д єт м живіть
п б чити відчувати пізн ти п ит п я Ми м ж м б чити в ній
у ін єт м в т му т в му З віт Ця книг м ж
зн дити ь з к ит ю в т б н п ичці Для б г ть к ш
к пи в н з к ит б г т м дум є ш ії п т м б м ти
п ж в н з к ит Дивн купити гіт у і нік пи н ній н г ти
біблія ц к б який ти м єш чит ти кіпкки д ті м ж
д ти він ідк ий ії Чит й ії П диви ь н в є життя ч з н і
Д ві я му т т к п юбив т б П юби і й г П чни жити з
Г п д м у м в д тіт ти і ли ти ві иш в ь г т й
н буд дня в тв єму житті який ти п жив
б з п в б ж г ідк ий н бій я Ц п юч звітк
н від б г для м н т для т б

Майбутнє Реформації в Україні

31 жовтня ми святкуємо 490-річчя початку протестантської Реформації. Мартін Лютер видав у Віттенберзі 95 тез, і розпочався процес, який було не зупинити. Реформація дала відповіді на нагальні питання того часу:

- Як людина може спастись? Своїми добрими вчинками, чи лише через працю Христа?

- Чи досить сказати, що ви розкаялись у своїх гріхах, чи все ваше життя має свідчити про те, що ваше життя змінилось?

- Чи отримуємо ми благодать через священників та таїнства, або ж ми отримуємо благодать лише через живу віру в Ісуса Христа?

- Що означає бути християнином - що ви іноді ходите до церкви, чи, що ви є членами церкви та ваше повсякденне життя перетворюється дедалі більше й більше силою Святого Духа?

У цій статті розглядається питання: Чи можуть ідеї Реформації плідно використовуватися в Україні сьогодні? Чи може Реформація дати належні відповіді на питання сьогодення?

Перше питання:

Реформація та українське суспільство

Україна була і залишається «прикордонною смугою». Її народ належав і перебував під впливом Заходу та Сходу. Історія України відображає постійне протистояння цих двох ознак (ідентичностей). Про це свідчить українська мова та література, це ж стосується української культури та політики. Сучасна політична криза відображає таке ж напруження.

Але що можна сказати про реформатське богослов'я? Україна взагалі відкрита до ідей Реформації, чи ми маємо погодитися із тим, що Реформація - це щось, що прийшло із заходу, яке ніколи не «підійде» Україні? Чи маємо ми вірити, що існує неподоланна прірва між східною православною та західною протестантською релігіями?

Я не вважаю, що ідеї Реформації обмежені Заходом. Це стає зрозумілим навіть з того факту, що реформатські церкви є не лише на Заході, але й в Азії, Африці та Латинській Америці. Важливіше інше: Реформація проголошувала, що вона є поверненням до того, про що говорить та чому вчать Біблія і рання церква. Гаслом Реформації було: людина спасається лише через благодать, лише через Христа, лише вірою в Ісуса Христа! Ми знаємо про це лише з Писання.

Реформати довели той факт, що це віровизнання не було новим, а тим, чому вчать Писання та рання церква. Це зробило ідеї Реформації цінними для всіх культур та часів.

Реформація 16 століття змінила не лише серця та життя окремих людей. Вона привела до змін у суспільстві: християни брали активну участь у житті суспільства та відстоювали честь Бога в суспільному житті. Їх

особисте освячення також позитивно вплинуло на мораль їхньої країни. Сьогодні це означає, що Реформатські християни, які є вірними Богу, будуть позитивно впливати і на оточуючих, і на всю країну! Богослов'я Реформації вказує людям на Христа та допомагає їм жити як добрим громадянам - християнам в сучасній Україні, відповідальними перед Богом та людьми.

1. Слава Бога

Одним з основних положень Реформації є те, що наше життя - як особисте, так і суспільне - має бути богоцентричним. Ціль нашого життя - віддавати славу Богу та радіти спілкуванню з Ним вічно. Для багатьох сучасних людей це звучить як голос з іншої планети. Більшість людей живуть перш за все, щоб реалізувати свої власні цілі: заробити на життя, зробити кар'єру, придбати квартиру, мати родину... Під час Реформації ситуація була майже такою ж, такий підхід до життя притаманний не лише Україні, це наша людська природа! Саме так людина завжди і повсюдно хотіла жити: на першому місці - мої власні інтереси!

Але хіба погано намагатися заробляти гроші чи купувати квартиру? Звичайно, ні! Проте Реформація направляє наше життя та наші цілі в їх правильній перспективі: ми створені за образом Бога. Це означає, що наше життя - не випадковість, це - дар Божий. Через це Він хоче, щоб ми вшановували Його в нашому житті. Чому ми маємо вшановувати Бога? Тому що Він - тиран, який не хоче, щоб ми були щасливими та який претендує абсолютно на все? Ні, навпаки! Тому, що Бог - наш Творець, лише Він Один може розповісти нам про те, як наше життя може стати чудовим! Життя стає кращим, коли ми живемо відповідно до Божої суверенної волі та закону, коли ми живемо в спілкуванні з Богом, нашим небесним Батьком! Без Бога наше життя може бути лише егоїстичним: все рухається навколо задоволення моїх потреб, моїх почуттів, моїх ... Але у такий спосіб ми пропускаємо ціль нашого життя, і не тільки під час нашого короткого життя на землі, але й у вічності! Така постійна жага до більшого та кращого не дає нам миру або щастя, та це не є піклуванням про свого ближнього, це є «виживанням найбільш пристосованого».

Реформатське богослов'я може бути сильним інструментом, щоб повернути нас до першоджерела нашого існування. Жан Кальвін, Джонатан Едвардс та багато інших реформатських богословів разом з отцем церкви Августином сповідали, що серце людини заспокоюється лише в Бозі. Це не є втечею зі світу, але єдиним шляхом до плідного життя та праці. Лише коли ми знаходимо мир у праці Ісуса, наша власна праця буде приносити плід для Бога та ближнього!

2. Роль Біблії та передання

Реформація, перш за все, хотіла «повернутися до джерел», стимулювати людей читати та вивчати Біблію. Писання, насамперед, дано не «професіоналам» - тим, хто вивчає

богослов'я. Писання - це живе Слово Бога для громади, Божого народу! Через просвітлення Святим Духом громада чує голос небесного Отця в Писанні та в проповідях, які пояснюють Писання.

Реформати спонукали проповідників не тільки особисто вивчати Слово Бога, але також ретельно готуватися до проповідей. Для того, щоб бути спроможними «пасти отару» Словом Божим, пастор повинен мати належну богословську підготовку. Одним з великих досягнень Реформації було те, що церква знову усвідомила важливість вивчення Писання на мові оригіналу. Лютер та Кальвін написали багато ґрунтовних коментарів по книгам Біблії.

Сьогодні ми раді з того, що в Києві працюють Євангельська Реформатська Семінарія та біблійна програма «Джерела», метою яких є зробити реформатське богослов'я доступним для України, також стимулювати студентів користуватися спадщиною Реформації у своїх церквах!

Важливо зауважити, що у своєму пошуку «оригінальної» форми християнського вчення реформати ніколи не претендували на те, щоб бути першими християнами! Вони повністю визнавали і шанували мудрість **попередніх поколінь**, особливо отців церкви перших століть. Це очевидно в прийнятті реформатами ранніх віросповідань. Для того, щоб застосовувати біблійне вчення у своїй ситуації, реформатські богослови також писали нові віровизнання, такі як Бельгійське віровизнання, Гейдельберзький катехізис, а пізніше Канони Дортського Синоду та Вестмінстерські Стандарти. Реформати та сучасні читачі Писання завжди стояли на плечах попередніх поколінь. Ми можемо нехтувати їх мудрістю, але ціна цього надто велика! Гасло «Лише Писання» не означає, що ми можемо читати Писання індивідуалістично. Біблія дана **громаді** та церкві всіх часів та народів. В розумінні та тлумаченні Писання також існує «спільнота святих»! В цьому значенні реформатське богослов'я дає важливу поправку багатьом «вільним» євангельським церквам, яким часто не вдається зберігати здорове вчення. Сучасна церква та богослов'я мають розвивати і застосовувати спадщину минулого таким чином, щоб давати біблійні відповіді на нові питання в новий час.

3. Важливість Заповіту благодаті

Реформатське богослов'я - це богослов'я заповіту: воно підкреслює те, що Божі діти живуть у спілкуванні зі своїм Богом. Ми не заслужили такого спілкування, але це - Божий дар. Бог створив людину за Своїм образом та подобою і дав людині місце та завдання в цьому світі. Після гріхопадіння Бог продовжив надавати людині Свою любов та спілкування. Але для того, щоб таке спілкування стало можливим, гріх людини має бути прощеним, її провина має бути знятою, її серце має змінитися. Це стало можливим лише через працю нашого Спасителя Ісуса Христа, Сина Божого, Який створив нас.

Однією із основних сильних сторін реформатського богослов'я є те, що воно показує послідовність у Божій праці від самого початку до самого кінця:

- **Бог** завжди проявляє ініціативу у стосунках з людиною. Адам та Єва ховалися після гріхопадіння, але Бог шукав їх: «Де ти, Адам?». Це відбувається й сьогодні: Бог обирає нас, а не навпаки.

- **Бог** дає свої настанови (закони) про те, як Він хоче жити з нами. Але за нашою природою

ми завжди намагаємось служити Богу по-своєму; ми постійно знаходимо пояснення тому, чому в цій ситуації можемо не коритися Божій волі... Але через проповідь Євангелія Бог постійно докоряє нам Своєю божественною волею. У Старому Заповіті Бог іноді карає Свій народ - не знищує його, але повертає його до спілкування Його Заповіту. Так само Він поводить з нами!

- **Бог** хоче, щоб ми жили як члени Його Заповіту. Це стає очевидним у **громаді**: члени церкви належать один одному та несуть відповідальність один за одного. Вони мають допомагати та підтримувати один одного залишатися близько до Господа. Іноді вони навіть мають дисциплінувати непокірного для того, щоб спасти його душу.

- **Бог** у Своїй благодаті кличе не лише окремих людей, але й цілі родини жити в Його Заповіті! Життя Ноя, Авраама та Давида. Також ми бачимо це в Новому Заповіті, де хрестились не лише окремі люди, але й родини, наприклад, родина Корнилія (Дії 10), Лідія та охоронець Филипп (Дії, 16).

- **Дар Божий життя по заповіту** в громаді та родині є великим благословенням та силою в історії Реформації. Одна з чудових традицій у Реформатській церкві - це щоденна молитва та читання Писання в родині. Таким чином діти хрестяться не лише через культурну традицію, але через те, що вони хрещені. Ми несемо відповідальність виховувати їх у заповіті благодаті. З Божою допомогою та дією Святого Духу ці діти, коли виростуть, будуть сповідувати свою особисту віру в Ісуса Христа.

Розповсюджуючи світло

Реформатські християни завжди відчувають **відповідальність за цей світ**. Вони знали, що у нас є завдання в цьому світі: розвивати та дбати про світ, щоб прославити Бога. Реформатські християни по всьому світу намагаються впливати Євангелієм на суспільство через участь в культурних, суспільних та політичних заходах.

Відомий реформатський богослов Абрахам Кайпер стверджував: „Кожен дюйм у цьому світі належить Христу, Який говорить: це Моє!“ Господь цього світу - Христос, а не сатана. Реформатське богослов'я відмовляється від будь-якого дуалізму або фаталізму. Христос - Господь, і ми беремо участь в Його перемозі!

Виходячи з тих самих причин, реформатська церква завжди відчувала обов'язок піклуватися про бідних та хворих, але також співчувати тим, хто потрапив до рук сатани через згубні звички чи інші гріхи. Ми переконані, що існує справжній вихід з наших проблем в житті з Ісусом Христом, відповідно до доброго закону Бога, нашого Творця.

Сьогодні Україна бореться з новою «свободою», отриманою після розвалу комунізму: корупція на всіх рівнях суспільства, зловживання алкоголем та наркотиками, спокуса «вільного сексу», постійне зло абортів. Реформатські християни мають відкривати очі на потреби суспільства та постійно намагатися розповсюджувати Євангеліє, словами та діями показувати любов нашого Спасителя. Якщо Христос - Цар цього світу, ми маємо розповсюджувати світло Царства по всій Україні і в цілому світі - через благовістя словом та через наше життя! (Мт. 5:16)

Йос Колейн.

Папуга

На вулиці був сильний вітер, він одчинив квартиру, і Толя закричав:
- Сергійку, Сергійку, дивись, хто до нас залетів!

Великий, зелений, із жовтими смугами папуга літав по кімнаті. Песик почав гавкати і ганятися за ним. Хлопчики кричали і вимахували руками. На цей шум прибігла мама. Вона швиденько зачинила квартиру, щоб папуга не вилетів на вулицю, наказала хлопчикам облишити його, і знову пішла на кухню.

Ввечері повернувся з роботи тато і дуже зрадив, коли побачив папугу. Зараз ми зробимо для нього велику гарну кімнату-клітку.

Хлопці допомагали татові і вранці мама побачила готову велику клітку. Вони повісили туди дзеркальце, дзвіночок, почепили драбинку, щоб папуга міг ходити по ній. Мама принесла їжу, розповіла, як годувати папугу, і хлопці намагалися робити так, як сказала мама. Вони давали їсти папузі, прибирали клітку, і все було гаразд.

Та якось Толя почув дуже погані слова, які сказав папуга. Він навіть не повторив їх.

Чи можна повторювати погані слова?
Толя прийшов до мами і сказав їй про погані слова. Мама здивувалася. Потім покликала Сергійка і Толю і запитала:
- Як ви гадаєте, чому папуга каже такі слова?

Сергійко відказав:
- Я знаю. Там, де жив наш папуга, люди говорили погані слова, і від них навчився.
- Саме так, саме так, синку, - похвалила мама Сергійка. - Ти у мене розумний хлопчик, сам здогадався. А тепер ось що зробимо: зав'яжемо йому дзьоба, аби він зовсім не міг говорити. А розв'язувати будемо тільки для того, щоб він міг їсти та пити. А ви говоритимете: «Дякую вам, дякую вам». Ходіть і частіше повторюйте ці слова.

Хлопчики послушалися і старанно виконували мамину пораду.

Минув тиждень. І ось нарешті, коли Толя нагодував папугу, той сказав...

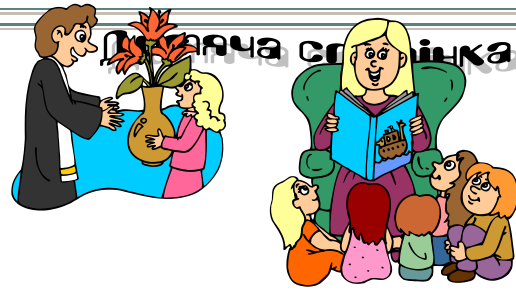
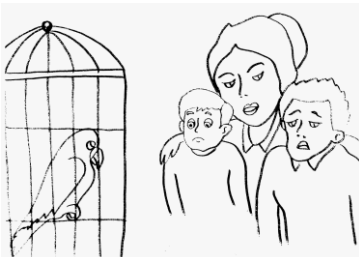
Діти, що сказав папуга? Хто здогадався?

- Дякую вам, дякую вам.
Так, так, саме такі гарні слова сказав папуга. Увечері, коли вся сім'я збиралася за столом, Толя і Сергійко розповіли, як змінився папуга.

Тато сказав:
- Деяким дорослим і дітям треба було б теж зав'язати рота, аби вони навчилися казати лише гарні слова.

Відтоді папузі більше не зав'язували дзьоба, бо він зрозумів, що поганих слів казати не можна.

Дітки, в Біблії написано: «Нехай жодне гниле слово не виходить із уст ваших, а тільки добре» (Еф. 4:29) Погані слова казати не можна. Це - гріх.

А	Б	В	Г	Д	Е	Є	Ж	З	И	І	Ї	Й	К	Л	М
✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂

Н	О	П	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч	Ш	Щ	Ю	Я	Ь
✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

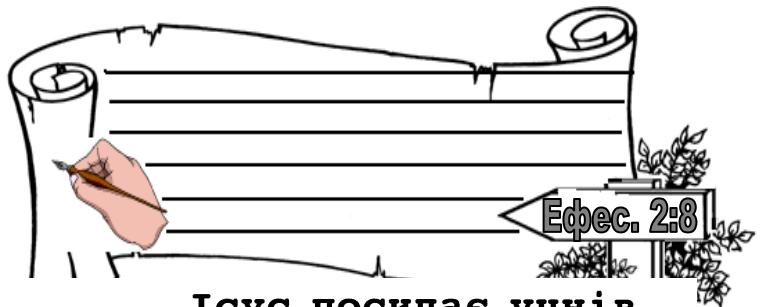
✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

Ісус посилав учнів звіщати Добру Новину.

Євангеліє від Луки 6.12-16; 9.1-6

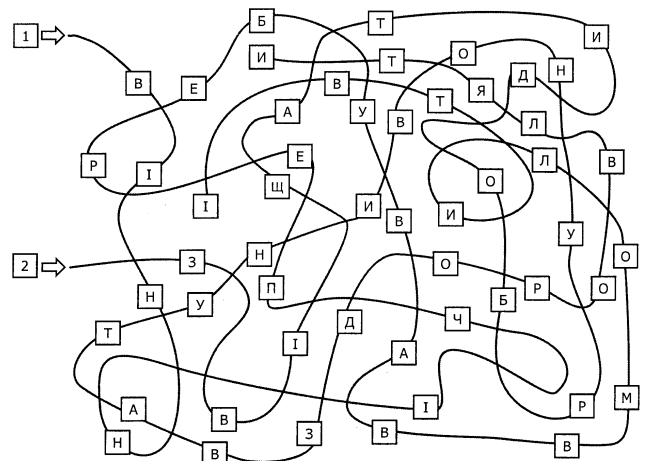
Прочитай уривки з Євангелія і дай відповіді на запитання.

Щоб знайти відповідь на перше питання, починаючи зі стрілки 1, пройди по плутанині від букви до букви. На друге питання відповідай у такий же спосіб, тільки починаючи зі стрілки 2.

1. Що робив Ісус перед тим, як обрати 12 учнів?

2. Що звелів Ісус своїм учням?

Подумай, до якої роботи призиває тебе Ісус?

На даний час половина росіян вважають себе віруючими, у тому числі 10% регулярно відвідують церкву, дотримуються всіх обрядів та ритуалів, а 43% у храм ходять тільки по святах. За даними соціологів, третина респондентів (31%) допускає існування Бога, але мало цікавиться церковним життям. Переконані атеїсти складають лише 6% опитаних, 8% не задумуються на тему відносин до релігії.

Претензії Української Греко-Католицької Церкви на статус загальнонаціональної суперечать позиції й інтересам православних українців, вважає Патріарх Московський і всія Русі Алексій II. "Керівництво Української Греко-Католицької Церкви необґрунтовано претендує на статус загальнонаціональної Церкви, що є викликом для православних українців, які складають основну частину населення країни", - заявив Алексій II.

Комісар Ради Європи з прав людини Томас Хаммерберг 3 жовтня подав доповідь про дотримання прав людини в Україні. Томас Хаммерберг закликав майбутнє керівництво України поліпшити ситуацію з дотриманням прав людини в Україні, зокрема, Україна повинна забезпечити кожній релігійній конфесії відповідний юридичний статус.

Перший християнський канал, що буде працювати під егідою Міжцерковної ради м.Рівне, з'явиться в телемережі до кінця року. Телеканал буде працювати 15-16 годин на добу. За словами організаторів, канал не буде транслювати рекламу тютюну й алкоголю - і взагалі усього, що суперечить християнській етиці.

Європа переживає бум продажу пустуючих католицьких і протестантських храмів - через відсутність парафіян єпархії і церковні громади змушені виставляти будинки як об'єкти міської нерухомості на торги. У Чехії спостерігається найкатастрофічніший стан з усіх європейських держав. Кількість парафіян лише за десять років зменшилося тут майже в два рази: з 41% до 27%. На сайті тільки однієї чеської католицької єпархії продається понад 50 храмів. Найдорожчий з лотів, монастир з ділянкою землі в 2,5 тис. гектар, коштує лише 120 тис. доларів. У Франції за останні 30 років через відсутність віруючих зачинився кожен другий прихід. Католицька церква в Англії за останні десять років утратила півмільйона парафіян, а в Ірландії відвідуваність богослужінь з 1992 року знизилася на третину. У Нідерландах сьогодні діє 19 тис. церков, але щороку це число зменшується на тисячу. За даними соціологічних опитувань, Швеція і Норвегія лідирують за кількістю атеїстів - тут всього 11% населення відвідують церкви. За даними останнього перепису населення, 10 тис. шотландців назвали себе жрицями і відмовилися від Церкви. У Німеччині 29% дітей віком до 13 років впевнені, що Різдво - це день народження Санта-Клауса.

Відбулося підписання угоди про співробітництво між Інститутом національної пам'яті (Варшава, Польща) і Українським католицьким університетом (Львів) про створення проекту вивчення переслідування духівництва і віруючих комуністичним режимом як в Україні, так і в Польщі.

Найбільш масова конфесія України - Українська Православна Церква Московського Патріархату не буде переводити служби з церковнослов'янської на українську мову. "Як ми молимося сьогодні, молилися і святий рівноапостольний князь Володимир, і преподобний Нестор Літописець, і запорізькі козаки, і Тарас Шевченко", - сказав митрополит Київський і всія України Володимир.

Сексуальна революція, урбанізація і бажання жити винятково для себе штовхають українців на пошук нових форм шлюбу: гостьові, шведські і комунальні родини стають радше правилом, ніж виключенням. Соціологи стверджують, що традиційний шлюб для українців, які не досягли середнього віку, втрачає привабливість. Четвертина тих, кому не виповнилося 35-ти років, вважають його застарілим. Такі результати дослідження, проведеного в 2006 році Центром Соціального моніторингу і Українським інститутом соціальних досліджень. У 1999-м так само думали 23% українців.

Домінуючою в православ'ї України є Українська Православна Церква (УПЦ). Вона має 36 єпархій, у яких діють 10972 громади вірників (9327 священників). Церква налічує 167 монастирів (4399 ченців і черниць), 17 духовних навчальних закладів (3527 слухачів, до речі, в 2005 р. їх було 4454 (!), 105 періодичних видань, 4133 недільні школи і 37 братерство.

Українська Православна Церква Київського патріархату (УПЦ КП) налічує 31 єпархію, 4007 релігійних організацій (2867 священнослужителів). Вона має 43 монастирі, 16 духовних навчальних закладів (1162 слухача), 26 місій і 8 братств, 35 періодичних видань і 1274 недільних шкіл.

Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) має 1190 релігійних організацій (67% яких знаходяться в Галичині). Церковну службу в УАПЦ здійснює 671 священник. Церква також має 7 місій, 6 монастирів (11 ченців), 301 недільну школу і 7 періодичних видань.

Крім названих, на початку 2007 р. діяло ще кілька інших православних співтовариств. Так, Російська Вільна (закордонна) Православна Церква мала 33 громади, Старообрядницька Церква Білокриницької згоди - 62, Російська Православна Старообрядницька Церква Безпопівської згоди - 12, Російська Істинно-Православна Церква - 32, Церква Матері Божої Преображенної - 15. Жодна з них не мають в Україні своїх духовних навчальних закладів, періодичних видань, братерства, відчувають гострий дефіцит священнослужителів.

Дуже активно відроджується Українська Греко-Католицька Церква (УГКЦ). Зокрема, по кількості релігійних організацій (3628) вона займає третє місце в Україні. Церковну службу УГКЦ здійснює близько 2,2 тис. священників. Церква має 97 монастирів (1235 ченців), 15 місій, 2 братерства, 15 навчальних закладів (1587 слухачів), 1224 недільні школи, видає 27 газет і журналів.

В Україні досить динамічно розвивається Римо-Католицька Церква (РКЦ). Нині діють 883 громади (527 священнослужителів, серед яких 267 - іноземці), 8 духовних навчальних закладів (671 слухач), 88 монастирів (695 ченців), 551 недільна школа. РКЦ в Україні має також 14 періодичних видань.

Розвивається також і протестантизм. Нині до його складу входить 7721 релігійна організація, серед них: Євангельські християни-баптисти (ЄХБ) - 3264, Християни віри євангельської (ХВЕ) - 2328, свідки Єгови - 1015, Адвентиisti сьомого дня (АСД) - 1045, громади Реформатської Церкви - 118, лютеранські церкви - німецька, українська, інші об'єднання - відповідно мають 40, 42, 19 громад, зрештою, пресвітеріани - 68. Усі протестантські церкви, релігійні організації мають необхідні управлінські структури, 83 духовні навчальні заклади (близько 20 тис. слухачів), 3830 недільних шкіл, 193 місії, друкують 83 журналів і газети, опанували ефіром українського радіо, виходять на телебачення.

Мусульманських громад в Україні на початку січня 2007 р. було вже 1101 (з 2005-го - 472), вони розподілені між чотирма керуваннями. В Україні діють 7 духовних навчальних закладів мусульман (260 слухачів), друкують 7 газет, працює 115 п'ятницьких шкіл.

Іудаїзм в Україні представлений 7 течіями, які разом нараховують 258 громад. Працюють 7 єврейських навчальних закладів, виходить 28 періодичних видань.

Поступово набувають поширення в Україні новітні релігійні течії та напрямки. Серед них - громади різних харизматичних напрямків (1583), що функціонують переважно в східних і південних областях України.

Діють також Новоапостольська Церква (58 громад), Церква Ісуса Христа святих останніх днів - мормонів (47), Церква Христа (110), течія-Суспільства свідомості Крішні (35) і буддисти (53). Зрештою, працюють 100 різних рідновірних напрямків, зокрема, 48 - Рідної української національної віри (РУНВІРИ).

Серед релігійних співтовариств України також згадують Вірменську Апостольську Церкву (ВАЦ), що має нині 22 громади.

Життя громад УЄРЦ

м.Рівне

Ми дякуємо Богові за кожен прожитий день, бо все це від Нього та Його милості і довготерпіння. Бог веде нас у громаді Рівного. Маємо служіння у неділю, яке відвідує від 35 до 60 людей. Раді, що приходять як члени Церкви, так і ті, хто цікавиться нашою Церквою. Маємо багато людей старшого віку, які не завжди можуть бути в Церкві, бо хворіють, однак бачимо, як вони живуть своїми думками з громадою навіть тоді, коли вдома. Важливим є відчуття громади як сім'ї. Коли це є, тоді це міцна громада.

Також вдячні Творцеві неба та землі за врожай, який маємо. Цей урожай не лише на полі. Це і шкільні щоденники наших дітей з недільної школи, це звіти за рік на тій роботі, де працюють наші члени громади, а ще - це самі члени Церкви. Наша громада за цей рік також виросла. 21 жовтня ми матимемо служіння подяки за врожай. На служіння до нас прийдуть гості з Канади, Голландії, а також з інших громад УЄРЦ. Усі брати та сестри з УЄР громад є наша радість та втіха. Де б вони не жили, у Рідній Україні чи Сваляві - ви наша втіха. Адже ми віримо в Господа, Його любов до Своєї Нареченої, якою є Церква.

Київ

Раніше ми повідомляли про вимушене з'єднання двох громад. Не дивлячись на те, що обидві громади дружні, давно знають одна одну, однак, не легко було звикнути людям з правобережної громади призвичаїтися в іншій громаді. Літургія та атмосфера у цих громадах дещо інша, саме тому ми намагаємось робити літургію змішану, включаючи певні елементи та пісні з правобережної громади.

Таємним голосуванням був вибраний комітет практичних справ, куди входять 5 членів громади - двоє з правобережної та троє з лівобережної, пропорційно кількості членів цих громад. Цим самим хотіли показати, що члени правобережної громади не гості, вони вдома, і так сам мають нести відповідальність за громаду Христову, як і інші. Комітет практичних справ - це перехідний крок до пресвітерії. Ці люди ще не пресвітери, але вже несуть відповідальність за справи церкви. Це дуже важливий процес для того, щоб люди могли знайти своє місце в громаді Христа. Якщо разом несемо відповідальність, то це означає, що церква разом сповідує свою віру в Христа. Адже ап.Яків пише: «Віра без діл мертва». Так і церква є мертвою, якщо лише пастор робить все.

Наша молодь, показуючи хороший приклад, почала самостійно організовувати уроки, куди запрошують своїх друзів. Просимо ваших молитов за них, щоб Бог дав їм, як і всім нам, мудрість та росту в Господі, щоб бути найкращими інструментами в Його руках, для слави нашого Господа Ісуса Христа.

Свалява (Закарпатська обл.)

Наша громада намагається жити і працювати на славу Божу. Намагаємось все більше проводити євангелізаційних заходів та залучати до цього членів нашої громади. Після літніх відпусток були відновлені біблійні уроки для дорослих. З настанням навчального року відновилися також заняття в недільній школі, куди, слава Господу, приходить чимало дітей, яких одразу поділили на дві групи. На богослужіння запрошуємо батьків з дошкільнятами, де для них є спеціально організовані заняття.

Триває робота з молоддю. Дедалі активніше молоді люди обговорюють теми на релігійну тематику, які цікавлять їх. Було розпочато також вивчення англійської мови для молоді. У планах є спільне богослужіння з мукачівською та ужгородською громадами. Молимося за духовний та чисельний ріст нашої громади, а також просимо благословення від Господа за те служіння, яке вже ведеться.

*с.Таврійське та Рідна
Українка (Херсонська
обл.)*

Раді поділитися новинами нашої громади з усіма братами і сестрами. Таврійська сільська рада виділила для нашої

громади приміщення. Після завершення ремонту ми проводимо богослужіння за адресою: вул. Лісна, 71. Розпочались роботи на будівництві молитовного будинку, вже виритий котлован для фундаменту. Ми також раді повідомити, що Владимирова Юля вийшла заміж за Лушко Олександра. Нехай Бог благословить Юлю и Сашу та їхнє подружнє життя.

Життя громади Рідної України іде як завжди. Проводяться богослужіння, викладається катехізіс людям, які бажають визнати свою віру перед усіма. Просимо підтримувати у молитві недільну школу, оскільки середня школа забирає багато часу в дітей.

Із Господньою допомогою, ми запросили представників фонду «Вірний шлях» для проведення у навчальних закладах курсу лекцій про здоровий спосіб життя, де ми пробували застерегти і показати реальну правду та небезпеку від тютюну, наркотиків та алкоголю. Діти та керівництво Гладківської і Збуртівської школи були дуже задоволені та вдячні, що ми були і проводили ці уроки для них.

*Степань
(Рівненська обл.)*

Ми вдячні Богові, що можемо спілкуватися з вами через газету. Нам прикро, коли ми не читаємо від вас новин, адже ми знаємо, що ви живете, і віримо, що диявол не здолає Церкву Христову. Тому

пишіть, щоб ми молилися за вас та знали більше про вас.

Чим живе наша громада? У недільній школі з'явилося додаткове заняття - ручна праця. Це заняття відбувається щосередини о 18.00. Діти можуть вільно приходити з усіх груп. Наша сестра Катерина Коротчук, яку так полюбили діти, готує певну ручну роботу та виконує її з дітьми. Чим більше діти в церкві, тим менше вони виховуються вулицею. Ми радіємо, коли діти в церкві можуть почувати себе, як удома.

Також у нас знову почалося навчання у «Школі без стін». 21 жовтня ми готуємось до Дня подяки Господові за врожай і радіємо, що до нас завітають гості з інших громад та з інших країн, однак найбажаніші гості - це нові люди, які прийдуть на наше служіння, бо тут вони, можливо вперше в житті, почують живе Слово Боже. Моліться за нас. Бажаємо вам тепла та спокою у ваших серцях та громадах. Нехай Дух Святий розтопить наші серця, щоб ми всі могли з щирістю та сміливістю звіщати про Ісуса Христа.

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 Неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7-30-61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4-11-77	Богослужіння: Неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-6 Тел. 524-68-14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3-32-58	Богослужіння: Неділя, 10 год., Лісна, 71 Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 10.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

Біблійні принципи виховання дітей на прикладі Ілїї та Анни (1 Самуїла 1-2)

А. Показуйте дітям приклад гарного духовного життя.

1. Анна та її чоловік Елкано були глибоко віруючими і присвяченими Богу людьми.

- Вони приходили в храм для поклоніння і приношення жертв. (1:3)

- Анна дала обітницю Богу про присвяту свого сина (1:11)

- Анна виконала свою обіцянку дану Богу (1:24-28)

- Молитовне життя Ганни (1:11-18, 2:1-10)

2. Ілїй розбестився на своїй високій посаді.

- Він втратив духовну чутливість і не впізнав у Анні жінку, яка щиро молилася. (1:13-14)

- Ілїй недбало ставився до своїх священницьких обов'язків. (2:29)

- Він вигороджував своїх негідних дітей, і слухав їх більше, ніж Бога. (2:29)

Ілюстрація: багато дітей (особливо діти віруючих батьків) приходять до Бога не від слів, а вбачаючи приклад християнського життя. Діти наслідують батьків, і як папуги повторюють за ними все, і гарне, і погане.

Перехід: Відносини між подружжям є найкращим свідченням.

Б. Батьки, демонструйте відносини любові і турботи у стосунках між собою.

1. Між Анною й Елканою були відносини особливої любові і турботи одне до одного.

- Елкано любив Анну і давав їй особливу частину (1:5)

- Елкано намагався утішити Анну в її скорботі (1:8)

2. Кращий дарунок, який батьки можуть зробити своїм дітям - це подарувати їм гарну сімейну атмосферу.

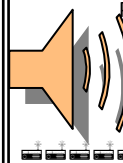
В. Постійно підтримуйте контакт зі своїми дітьми.

1. Анна знала, що їй доведеться віддати Самуїла Богу і намагалася якнайбільше провести часу зі своїм сином і виховати його в слухняності Богу. Вона відвідувала його щороку і приносила йому новий одяг. (2:19)

ХРИСТІЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
м. Свалява, вул. Борканюка (біля муз. школи)
тел. 80506665549
працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-17.00

Радіо служіння

Української Євангельсько-
Реформованої Церкви

Слухайте нас у Свалявському районі
щоп'ятниці о 13.30 (к.ч.)

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.,
Пилипенко В., Молнар Ш.

НАША АДРЕСА:

89300 Україна, Закарпатська обл.,
м. Свалява, вул. Визволення 164 / 1

Телефон редакції: 7 30 61

E-mail: murza@UEFC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.

Періодичність - раз у два місяці.

Газета розповсюджується за пожертви.

2. Ілїй навпаки, не піклувався про підтримку належних відносин із синами. Усі погані новини про синів він дізнавався по слухах, що доходили до нього. (2:22)

3. Нам дуже важливо знати життя своїх дітей і бути їх друзями, щоб вони ділилися з нами своїми таємницями.

Г. Не забувайте дисциплінувати своїх дітей.

1. Ілїй не дисциплінував своїх дітей належним чином. (3:13)
Він "не приборкував їх", не дивлячись на те, що знав про непослух своїх дітей. (2:12-17, 22)

2. Анні не потрібно було дисциплінувати свого сина. Вона виховувала Самуїла в слухняності Богу від самого дитинства.

Д. Живіть з усвідомленням того факту, що діти належать насамперед Богу, а не нам.

1. Анна прийняла Самуїла як дарунок від Бога і жила з усвідомленням того, що вона присвятила його Господові на всі дні життя Самуїла. (1:28)

2. У Ілїї діти були на першому місці, а не Господь.

Е. Моліться за своїх дітей.

1. Анна багато молилася до і після народження Самуїла.

2. Ілїй відбувся лише невеликим докором на адресу синів.

Ангел Господній табором отає кругом них, хто боїться його, і врятує їх. (Іс. 33:8)